

عنوان مقاله:

بازیابی پیروکیلین در بوته برنج پس از گرانول پاشی در خاک و ارتباط آن با کنترل بیماری بلاست برنج

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 27 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

عبدالحسین جمالی زواره

عباس شریفی تهرانی

اقبال طاهری

خلاصه مقاله:

بیماری بلاست برنج از بیماری های پر خسارت این محصول بوده و یکی از راه های کنترل آن استفاده از ترکیبات قارچ کش است. در این بررسی قارچ کش پیروکیلین به صورت گرانول در پای بوته برنج مصرف گردید، سپس به فواصل زمانی مختلف، نمونه هایی از بافت ساقه و برگ بوته ها گرفته و پیروکیلین در آنها با روش گاز کروماتوگرافی بازیابی شد. هم چنین در زمان های مختلف پس از کاربرد پیروکیلین، بوته ها در خزانه بلاست در معرض آلودگی به بیماری قرار گرفتند و پس از یک هفته شدت بیماری بررسی شد. پیروکیلین در بافت برگ یک روز پس از کاربرد، قابل بازیابی بود، حداکثر میزان آن حدود هفت روز پس از کاربرد بازیابی شد و سپس به تدریج کاهش یافت تا پس از حدود ۲۸ روز تقریباً به حد غیرقابل بازیابی رسید. در بافت ساقه روند تغییرات میزان ترکیب، مشابه بافت برگ ولی میزان ترکیب بازیابی شده بسیار کمتر بود. با آلوده سازی بوته های تیمار شده، بیماری دو روز پس از کاربرد پیروکیلین تا ۶۰٪ و چهار روز پس از کاربرد بیش از ۹۰٪ کنترل شد. کنترل بیماری تا چهار هفته ادامه داشت و پس از آن، تاثیر ترکیب کاهش یافت. نتایج نشان داد که پیروکیلین پس از گرانول پاشی پای بوته، توسط ریشه جذب شده و به برگ ها انتقال یافت. میزان کنترل بیماری، ارتباط خوبی با تغییرات غلظت پیروکیلین در بافت برگ نشان داد ($R^2 = 93\%$) و وجود ۲ ppm از ترکیب در بافت برگ، بیماری را تا ۹۰٪ کنترل کرد. بین میزان کنترل بیماری و غلظت ترکیب در بافت ساقه، وابستگی قابل توجهی وجود نداشت ($R^2 = 3\%$).

کلمات کلیدی:

Rice blast, Pyroquilon, Systemic properties, Detection, بلاست برنج، پیروکیلین، ویژگی

های سیستمیکی، بازیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1219431>

